

Arrestnummer
C1 1206 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 3046
Datum van uitspraak
24 september 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/1385 2025/VJ11/621

Hof van beroep Gent

Arrest

vakantiekamer
correctionele zaken

2025/PGG/1385 - 2025/VJ11/621

Not.nr. OU63.L3.002962/23

In de zaak van het Openbaar Ministerie

tegen

2. nr

RRN

geboren

wonende te

- de eerste beklaagde thans niet inzake voor het hof -

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk de Duitse herder aan zijn lot te hebben overgelaten, zonder te hebben voorzien in aangepaste voeding en noodzakelijke medische verzorging, ten gevolge waarvan de hond diende geëuthanaseerd te worden.

(art. 4 § 1 en 36, 3° Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te op 28 juni 2023

Verbod tot het houden van dieren

Beklaagde tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 68,2° van de Vlaamse Codex Dierenwelzijn van 17 mei 2024 het verbod te worden opgelegd om dieren van een of meer soorten te houden, definitief, ook indien de dieren niet op naam van de beklaagde zijn geregistreerd of naderhand geregistreerd zouden worden, onder verbeurte van een dwangsom van 25 euro per dag.

* * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, G30DI° correctionele kamer. van 25 maart 2025, rechtdoende bij verstek in hoofde van werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

(...)

Ten aanzien van

tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt

voor de enige tenlastelegging:

tot een gevangenisstraf van 4 maanden en tot een geldboete van 1.200,00 EUR, zijnde 150,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 1 maand.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar.

Legt een verbod op het houden van dieren van eender welke soort voor een termijn van 5 jaar.

Veroordeelt

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 35,88 EUR, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

* * *

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld conform de beroepsakte en het grievenschrift:

- door de beklaagde op 16 april 2025;
- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde voornoemd, op 25 april 2025.

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 22 augustus 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging,
vertegenwoordigd door meester advocaat te
- Eerste advocaat-generaal in zijn vordering;

* * *

1. Voorafgaand

1.

1.1

Tegen het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, lastens de beklaagde bij verstek gewezen op 25 maart 2025, werd door de beklaagde hoger beroep ingesteld blijkens een op 16 april 2025 ter griffie afgelegde verklaring.

Dit hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld, en is ontvankelijk.

Uit het tezelfdertijd namens de beklaagde neergelegde grievenformulier, blijkt dat de grieven betrekking hebben op de beoordeling inzake de voor de bewezen enige tenlastelegging opgelegde bestraffing.

1.2

Het openbaar ministerie stelde hoger beroep in blijkens een op 25 april 2025 ter griffie afgelegde verklaring.

Blijkens het tezelfdertijd namens het openbaar ministerie neergelegde grievenformulier, heeft het hoger beroep van het openbaar ministerie betrekking op de voor de enige tenlastelegging opgelegde bestraffing, in welk verband een strengere toepassing van de strafwet wordt gevorderd.

1.3

Het hof beslist in het voorliggende arrest binnen de perken van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering. Er is geen aanleiding om ambtshalve grieven op te werpen.

De beslissing in het bestreden vonnis waarbij de beklaagde schuldig werd verklaard aan de enige tenlastelegging, is door de voormelde hoger beroepen niet bestreden. De beslissingen in het bestreden vonnis wat betreft de oorspronkelijk beklaagde zijn door de voormelde beroepen evenmin bestreden.

2. Ten gronde

2.1

Wat betreft de aan de enige tenlastelegging ten grondslag liggende feiten, wordt verwezen naar de oordeelkundige uiteenzetting in het bestreden vonnis (titel 1, blz. 3-4), die hier beaamd en overgenomen wordt.

2.2

Het bestreden vonnis stelde passend vast dat de feiten omschreven onder de enige tenlastelegging, toen zij werden gepleegd, strafbaar waren bij toepassing van artikel 4§1, 36-3° en 40 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van dieren, en dat deze feiten nu strafbaar zijn bij toepassing van de artikelen 10 § 1 en 66 van de Vlaamse Codex Dierenwelzijn, in werking getreden op 1 januari 2025. De bestraffing bleef ongewijzigd.

Het hof beaamt deze overwegingen en neemt deze hier over.

2.3

Het hoger beroep van de beklaagde strekt ertoe om haar voor de bewezen enige tenlastelegging een mildere bestraffing te horen opleggen, waarbij in hoofdorde gestreefd wordt naar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, en in ondergeschikte orde het toekennen van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling wordt gevraagd.

Eveneens verzocht de beklaagde om de ontzetting bedoeld in artikel 40 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van dieren – thans artikel 68 van de Vlaamse Codex Dierenwelzijn – niet op te leggen.

2.4

De beklaagde liet verstek gaan tijdens de bestreden rechtspleging, zodat de eerste rechter geen kennis kon nemen van haar verweer.

Uit de namens de beklaagde voor het hof bijgebrachte stukken komt naar voor dat de oorspronkelijk eerste beklaagde zijn hond bij haar achterliet na het beëindigen van hun relatie. De beklaagde vroeg haar ex-partner meermaals om zich over de hond te ontfermen, en toen laatstgenoemde dit niettegenstaande zijn herhaalde toezeggingen naliët, contacteerde zij tevergeefs verschillende asielen om opvang voor het dier te bewerkstelligen.

Uit het verslag van Dierenwelzijn, Departement Omgeving, blijkt dat de hond ondervoed was als gevolg van een onderliggende ziekte. De beklaagde heeft het dier de noodzakelijke en urgente medische verzorging ontzegd, maar er zijn geen aanwijzingen dat zij het dier geen voedsel verstrekke – de namens de beklaagde bijgebrachte stukken spreken dit laatste trouwens tegen.

2.5

Gelet op wat voorafgaat, kan de aan de beklaagde door het bestreden vonnis opgelegde bestraffing gematigd worden in de hierna volgende mate. Het opleggen van een ontzetting van het recht om dieren te houden acht het hof daarbij niet aangewezen.

Er is evenwel geen reden om de beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen. De beklaagde heeft de hond maandenlang de vereiste medische verzorging ontzegd en dit dier aldus nodeloos doen lijden. Aangezien de beklaagde

thans nog steeds dieren houdt, is het noodzakelijk dat gedurende de hierna bepaalde termijn de dreiging wordt in stand gehouden van de tenuitvoerlegging van de thans met uitstel van tenuitvoerlegging opgelegde geldboete, bijaldien zij zou recidiveren. Er zijn voorts geen aanwijzingen dat de uitspraak van de veroordeling de socialisatie van de beklaagde op enigerlei wijze in het gedrang zou brengen.

2.8

Het bestreden vonnis oordeelde passend over de gerechtskosten, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de vaste vergoeding voor de beheerskosten in strafzaken. De bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt geïndexeerd zoals hierna bepaald.

De beklaagde is tevens gehouden tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in hoger beroep, begroot zoals hierna bepaald.

**OP DEZE GRONDEN,
HET HOF,
rechtdoend op tegenspraak,**

Gelet op:

De in het bestreden vonnis aangehaalde wetsbepalingen, alsook:

- artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 162, 185, 190, 191, 194, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

al deze wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de voorzitter aangehaald;

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en daarover ten gronde oordelend binnen de perken van de grieven zoals hoger bedoeld:

Op strafgebied

Bevestigt het bestreden vonnis wat betreft de beslissing over de gerechtskosten, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de vaste vergoeding voor de beheerskosten in strafzaken;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige als volgt:

Veroordeelt de beklaagde voor de bewezen enige tenlastelegging tot een geldboete van HONDERDVIJFTIG EURO (150,00 EUR), na verhoging met de opdecimen gebracht op DUIZEND TWEEHONDERD EURO (1.200,00 EUR);

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn, de voormelde geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van EEN (1) maand;

Zegt dat aan de beklaagde een proeftijd wordt toegestaan met betrekking tot HET GEHEEL van de aldus bepaalde geldboete, door de tenuitvoerlegging daarvan uit te stellen voor de duur van DRIE jaar te rekenen vanaf heden, welk uitstel van rechtswege zal herroepen worden zo de voornoemde beklaagde gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt dat een veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft, onverminderd de mogelijkheid tot herroeping zo de beklaagde gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt dat veroordeling tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van ten minste een maand en ten hoogste zes maanden ten gevolge heeft gehad,

Veroordeelt de beklaagde tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die thans 26,00 EUR bedraagt;

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in hoger beroep, begroot op **108,68 EUR**.

* * *

<u>kosten:</u>	
afschriften	24,00-
	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	33,80-
	-
	-
subtotaal	98,80-
10%	9,880
totaal	108,680
<u>afgerond</u>	<u>108,68-</u>

het artikel 782 bis Ger.W. ingevoegd bij Wet van 26 april 2007 en vervangen door art. 84 van de voormelde Wet van 8 juni 2008;

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, vakantiekamer, correctionele zittingen, samengesteld uit kamervoorzitter raadsheer en raadsheer en in buitengewone openbare terechtzitting van **24 september 2025** uitgesproken door kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier